

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਰਾਹ ਦੱਸਣ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਹ ਸਹਿਜ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਏਗੀ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸੰਗਮ ਤੇ ਕਿਹੜੀ ਅਜਿਹੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਤਯੁਗੀ ਦੇਵਤਾ ਮੋਹਜੀਤ ਕਹਾਉਣ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਕੇ ਅਮਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ - ਇਹ ਅਵਿਨਾਸੀ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਨਾਲੇਜ ਕਾਰਨ ਸਤਯੁਗੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਜੀਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਮੌਤ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਨਵਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਨੈਣ ਹੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਖਾਓ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਰਾਹ ਤਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰ ਬੈਠੋ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਰਾਹ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਏਗੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਧਾਕਲਪ ਠੇਕਰਾਂ ਖਾਧੀਆਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਅਥਾਹ ਸਮਗਰੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹੜਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ! ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ, ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਦਾ। ਮੁਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਬਗੈਰ ਕੁਝ ਵੀ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੁਖ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਖ ਨਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਕਿਥੋਂ ਆਏਗਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵਿਕਰਮ ਛੀ - ਛੀ ਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸੂਰਗ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸਨ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਕਹਾਂਗੇ ਨਰਕਵਾਸੀ। ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਗੋਤਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਚਲੇ ਜਿੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਜਦ ਸੂਰਗ ਸੀ ਉਦੋਂ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੂਰਗ ਤੋਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਸਤਸੰਗ ਇਹ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੱਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਰਚਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਫਿਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ, ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ - ਖਾਂਦੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਸੋ ਵੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਹਿਸਾਬ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜਾਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੂਰਗ, ਸੁਖਧਾਮ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤੋਪਧਾਨ, ਪੁਰਾਣੀ ਨੂੰ ਤਮੋਪਧਾਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪਧਾਨ ਫਿਰ ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਤੋਪਧਾਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਤਮਾ ਤੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਫੇਰ ਵੱਡੇ ਹੋਕੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਕੇ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਇਨੇਸੈਂਟ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਹਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਰਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ... ਸਾਧੂਆਂ ਦੀ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਹਿੰਸਾ ਤੇ ਅਹਿੰਸਾ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹਿੰਸਾ ਹੈ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ। ਦੇਵਤੇ ਹਿੰਸਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ। ਦੇਵਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨੀਚ ਪਾਪੀ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਸਲਈ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ - ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਹਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦੇਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਲਮ ਹੀ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਪੂਜਯ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵਿਭਚਾਰੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਵੀਆਂ ਆਦਿ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਰਸਾ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਬਾਪ, ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਸਕਾਰੀ

ਬਾਪ। ਸਾਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਭਗਵਾਨ, ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਹਾਫ਼ ਪਾਟਨਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅੱਧਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੱਢ ਬਾਕੀ ਅੱਧਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਅੱਜ ਕਲ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਰਾ ਧਨ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੋਹ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਬੱਚਾ ਹੀ ਹੱਕਦਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤੇ ਮਾਤਰ ਸਨੇਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਮਾਤਰ ਧੋਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਮਾਤਰ ਧੋਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਪੈਸੇ ਉਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ - ਜਿੱਥੇ ਚੈਨ ਹੋਵੇ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਵੱਖ ਹੈ ਸ਼ੰਕਰ ਵੱਖ ਹੈ। ਬਸ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਰਹੇ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੇ। ਅੱਛਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਸ੍ਵਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਵੀ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦਰ - ਦਰ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸ੍ਵਦ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣੀਗੀਆਂ। ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ - ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ, ਜੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਰੂਹ ਮਤਲਬ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਸ਼ਿਵ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕੇ, ਸਿਵਾਏ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ। ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਬੈਠ ਹਨੁਮਾਨ, ਗਣੇਸ਼ ਆਦਿ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਧਾਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਜੋ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਪ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਿਗਰ ਕੁਝ ਬਣ ਥੋੜੀ ਹੀ ਸਕੇਗੇ। ਦੇਵਤੇ ਸ੍ਵਦ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਬਣੋ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਹੈ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਝੂਲੇ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੋ। ਉਹ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਓਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਪਦ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸੀ ਮਤਲਬ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਸੀ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲਗਦੇ ਸਨ। ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਵੱਖਰੀ - ਵੱਖਰੀ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਸ੍ਵਯੰਬਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਸਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਸ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਸ ਦਾ ਸ੍ਵਯੰਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੇਗੇ ਤਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ, ਉਹ ਹਨ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਹਥਿਆਲਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣ ਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਾਉਣ ਦਾ ਹਥਿਆਲਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਉਹ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਲੜਦੇ - ਝਗੜਦੇ ਪੈਸਾ ਵੀ ਸਾਰਾ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ - ਕਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੰਦ ਹੈ। ਸੱਭ ਤੋਂ ਗੰਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਬਾਈਸਕੋਪ। ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬੀ.ਕੇ ਨੂੰ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਮਨਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਜੋ ਮਜਬੂਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਇਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਈਸਕੋਪ। ਇੱਕ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਈਸਕੋਪ ਤੋਂ ਹੀ ਫਿਰ ਹੱਦ ਦੇ ਝੂਠੇ ਬਾਈਸਕੋਪ ਨਿਕਲੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮੂਲਵਤਨ ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ ਸੁਖਸ਼ਮ ਵਤਨ। ਇਹ ਹੈ - ਸਾਕਾਰ ਵਤਨ। ਖੇਡ ਸਾਰਾ ਇੱਥੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਇਹ ਅਲੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਅੱਜ ਚੰਗੇ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਵਦਰਸਨ ਚਕ੍ਰ ਨਾਲ ਅਕਾਸ਼ੁਰ - ਬਕਾਸ਼ੁਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮੇ ਧਰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਹਿੰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਗੇ! ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ। ਜਿੱਥੇ ਜਾਓ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਲਿੰਗ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮ ਕਿੰਨੇ ਵੱਖਰੇ - ਵੱਖਰੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਮਿੱਟੀ ਦੀਆਂ ਦੇਵੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਤਪਤੀ ਕੀਤੀ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਕਰਣਗੇ, ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਡੁਬਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ। ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਭਗਤੀ ਹੈ, ਪੈੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹੀ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ।

ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਸਾਲਵੈਂਟ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਸਾਲਵੈਂਟ, ਇੰਸਾਲਵੈਂਟ ਬਣਨ ਦੀ ਕਥਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਦੇ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ, ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਸਭ ਝੂਠ। ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ ਤੇ ਇਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਖੁਲਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਮਰ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਅਮਰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਾਲ ਦਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਡਰਨ ਦੀ ਰੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਨਵਾਂ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਮਨੁੱਖ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰੋਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਵਤੇ ਮੋਹਜੀਤ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਗੁਰੂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਮਤਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਮਤ ਆਪਣੀ। ਇੱਕ ਸੰਤੋਸ਼ੀ ਦੇਵੀ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੰਤੋਸ਼ੀ ਦੇਵੀਆਂ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਆਸ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਦਮਪਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਵੇ। ਉੱਥੇ ਚਿੰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਾਵੋਗੇ ਉਨ੍ਹੀ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਆਦਿ ਦੀ ਕਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਬੈਠ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦਵਾਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਤ ਵੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਇਹ ਵਰਤ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਤ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿ ਸੰਤੋਸ਼ੀ ਦੇਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਕਰ ਪਦਮਪਤੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਗੰਦਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਈਸਕੋਪ (ਸਿਨੇਮਾ) ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵੇਖਣ ਦੀ ਮਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਹਾਦਰ ਹੋ ਤਾਂ। ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋ। ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ।

ਵਰਦਾਨ:- ਫੁਲਸਟਾਪ ਦੀ ਸਟੇਜ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਹਲਚਲ ਨੂੰ ਸਟਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪਤੀ ਭਵ:
ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਹਲਚਲ ਵਧਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਫਾਈਨਲ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਮੋਗੁਣੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵਾਰ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ.. ਸਭ ਲਾਸ਼ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਚਾਂਸ ਲੈਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਮੇਟਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਸਾਕਾਰੀ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਵੇਖੋ, ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਸੁਣੋ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਫੁਲ ਸਟਾਪ ਦੀ ਸਟੇਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪਤੀ ਬਣ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਹਲਚਲ ਨੂੰ ਸਟਾਪ ਕਰ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੋ।
